

ADVENDIAJA II PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Js 11:1-10)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Sellel päeval ajab Jesse tüvi uue võsu ja oks tema juure seest kannab vilja. Tema üle on Issanda Vaim – tarkuse ja mõistuse vaim, nõu ja vägevuse vaim, teadmise ja vagaduse vaim, ning jumalakartuse vaim täidab teda. Tema ei mõista kohut silmanägemist mööda ega otsusta kõrvakuulmise järgi, vaid mõistab vaestele õigust ja tasaste üle maa peal ta otsustab tões. Tema lööb ülekohtutegijat oma suu sauaga ja hingeõhk tema huultelt surmab jumalatu. Tema niuded on võõtatud õiglusega ja ustavus on side ta puusadel.

Siis elab hunt tallega koos ja panter magab kitsekese kõrval. Vasikas, lõvi ja lammas on üheskoos ja väike poiss karjatab neid. Lehm ja karu on karjamaal, nende pojad magavad ühes ja lõvi sööb õlgi nagu veis. Imik mängib rästiku uru juures ning võõrutatu sirutab oma käe mürkmao pessa. Ei tehta kurja ega tapeta kogu mu pühal mäel, sest maa on Issanda tundmist täis, nii nagu vesi merd täidab. Sel päeval saab Jesse võsu rahvaile märgiks – märgiks, mida otsivad kõik hõimud, aga tema rahupaik on täis kirkust.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 72 :1-2. 7-8. 12-13. 17 R:7)

R: Tema päevil õitseb õiglus ja rahuküllus igavesti.

Jumal, anna kuningale tarkust mõista kohut
ja oma õiglus kuningapojale,
et ta mõistaks su rahvale õigust
ja oleks õiglane sinu vaeste vastu.

R:

Tema päevil õitseb õiglus ja rahuküllus,
kuni kuu kaob ära.

Ja ta valitseb merest mereni,
Eufrati jõest kuni maailma otsani.

R:

Tema päästab rõhutu, kes appi hüüab,
vabastab vaese, kellel puudub abimees.
Säästab nõtra ja viletsat,

päästab vaeste hinged.

R:

Tema nimi püsigu igavesti,
päikesest kauem õitsegu tema nimi.
Temas olgu õnnistatud kõik rahvad,
kõik hõimud ülistagu teda.

R:

(Teine lugemine Ro 15:4-9)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast roomlastele:

Vennad, kõik see, mis kirjas seisab, on kirja pandud meile õpetuseks, et meil püsivuse ja pühakirjas leiduva lohutuse kaudu oleks lootust. Aga püsivuse ja lohutuse Jumal andku teile üksmeelt isekeskis Jeesuse Kristuse eeskuju järgi, et te ühel meelel ja ühest suust ülistaksite Jumalat, meie Issanda Jeesuse Kristuse Isa. Sellepärast võtke üksteist vastu nii nagu Kristus on teid Jumala kirkusse vastu võtnud. Ma ütlen teile, et Kristus on saanud ümberlõigatute teenriks Jumala tõe pärast – isadele antud töötuse kindlustamiseks –, et paganadki näeksid Jumala halastust ja ülistaksid teda, nii nagu on kirjutatud: “Seepärast ma ülistan sind paganate seas ja laulan kiitust sinu nimele.”
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Lk 3:4.6.)

Halleluuja. Valmistage Issandale tee, tema jaoks tehke sirgeks rajad.
Kogu inimkond saab näha Jumala lunastust. Halleluuja.

(Evangeelium Mt 3:1-12)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Neil päevil tuli Ristija Johannes Juuda kõrbesse. Ta kuulutas ja ütles: “Parandage meelt, sest jumalariik on lähedal.” Tema kohta, kes ta on tulemas, ütlebki prohvet Jesaja: “Hüüdja hää on kõrbes: valmistage Issandale tee, tema jaoks tehke sirgeks rajad!”

Aga Johannese rõivad olid kaamelivillast ja nahkvöö ta niuete ümber, ning tema toiduks olid rohutirtsud ja metsmesi. Tema juurde kogunes kokku Jeruusalemma ja Juudamaa – kogu Jordani ümbruskonna rahvas; ja kui nad siis olid oma patud üles tunnistanud, ristas Johannes nad Jordani jões.

Aga kui ta nägi paljusid varisere ja sadusere ristimisele tulevat, ütles ta neile: “Teie, rästikute sugu, kes on teid hoiatanud põgenema tulevase viha eest? Kandke nüüd õiget meelega paranduse vilja ja ärge

hakake ütlema: “Meie isa on Aabraham”, sest nendest kividest siin võib Jumal äratada Aabrahamile lapsi. Kirves on juba puude juurtele pandud, ja iga puu, mis ei kanna head vilja, raiutakse maha ja visatakse tulle. Mina ristin teid veega, meeleparanduse märgiks, aga tema, kes ta tuleb pärast mind, on vägevam kui mina. Ja mina pole seda väärt, et võiksin tema sandaalegi kanda. Tema ristib teid Püha Vaimu ja tulega. Juba hoiab ta tuulamislabidat käes, ja ta puhastab oma rehealuse ning kogub oma nisu aita, kuid aganad ta põletab ära tules, mis ialgi ei kustu.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad: “Parandage meelt, sest jumalariik on lähedal!” Hm... keeruline ülesanne, iga aastaga jäjest keerulisem. On seda meelt ju ikka aastast aastasse parandatud ka, teid õgvendatud ja auke täidetud... Kuidas nüüd parandada midagi, mis ei olegi enam katki või korrast ära? Kas me ei tee oma südametunnistuses ringi kaevamisega pigem oma meelele liiga – pingutame üle, ja muudame liig-agara meeleparanduse omakorda patuks?

Või kui me hüvitame oma patte suuremal määral kui meie eksimus kahju tekitas, kas siis ei jää hoopis Jumal meile võlgu? Aga ma kardan, et ma vist tegin selle mõttega nüüd jälle pattu. Nii et loeme parem kiiresti kohe patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, elus tuleb vahel ette kummalisi seiku. Näiteks siisugune lugu: kord läks üks nooruk oma sõbrale külla. Järsku muutus lärm kõrvaltoas valjuks, ning perepoeg pidi korraks lahkuma, et oma ülemeelikuks läinud vendi ja õdesid korrale kutsuda. Külaline jäi mõneks ajaks tuppa üksinda. Äkki märkas ta raamaturiiulil paksu lahtist ümbriku, millest paistsid rahatähed. Noorukil, kes oli ise palju vaesemast perest kui tema võõrustaja, tekkis kiusatus sealt mõned kupüürid tasku panna – sest vaevalt oleks keegi nende puudumist üldse märganud. Kuid tubli nooruk sai oma kiusatusest võitu ja jättis ümbriku puutumata.

Paari päeva pärast aga leidis see aus nooruk end veidras olukorras. Nimelt sai ta teada, et sõbra korteris olid käinud murdvargad ja teinud selle tühjaks – muuhulgas oli kadunud ka riulil lebanud ümbrik majandusrahaga. Nüüd pani vaene noormes äkki üllatusega tähele, et ta oli hakanud pattu kahetsema, aga mitte päris tavalisel kombel. Nimelt hakkas ta kahetsema, et varguse patt oli tegemata jäänud. Miks küll ta tol korral ümbrikust raha ei võtnud – niikuinii viisid ju sissemurdjad kõik minema, ja tema oli vähemalt tolle pere liikme sõber... Nii ta mõtles.

Tuleb välja, et patukahetsus töötab kahtepidi: saab kahetseda pattu, ja saab kahetseda seda, et patt

tegemata jäi... Muidugi on alati neidki, kes on patu kahetsemise asemel selle üle lausa uhked!

Armsad õed ja vennad, elu ongi üsna keeruline ettevõtmine, milles tuleb olla igas suunas ettevaatlik. Töörõõmust võib saada kurnav töönarkomaania, puhkamine võib muutuda laisaks jõudeolemiseks, mis lõpeb täieliku töötahtetusega. Armastuse sildi all võib inimest nii alla suruda kui ära kasutada. Ikka tuleb meil pöörata tähelepanu mõlemale küljele: sellele, mida tuleb teha, ja sellele, millest hoiduda. Kuid mõlemas võib ka üle pingutada, ja nii võib vahel isegi juhtuda, et tegematajätmisest võib saada voorus – ja tegemisest võib saada pahe.

Sama probleemi ees seisame me siis, kui paneme oma pääsemislootuse ainult jumalateenistustel osalemise peale. Sellele viitab Ristja Johannese pahameel tänases evangeeliumis: ta keeldus varisere ja sadusere ristimast, sest selles rituaalses pattude mahapesemise talituses oleksid nad meeleldi osalenud, kuid kindlasti ei olnud nad nõus muutma oma laiduväärset käitumist ja meelelaadi.

Kõigi nende keerdkäikude üle tasub meil advendiajal mõelda, et meile saaks kasvõi natuke selgemaks, mida me peame tegema ja millest me peame loobuma. Aamen.